

Simson neemt wraak

Enige tijd na zijn vertrek van de bruiloft is de boosheid van Simson gezakt en zoekt hij weer contact met zijn vrouw. Dat wordt een teleurstelling, want haar vader heeft haar uitgehuwelijkt aan een bruiloftsgast. Vervolgen neemt Simson wraak door 300 vossen te vangen, hen twee aan twee met de staarten aan elkaar te binden, een brandende fakkel er tussen en ze door het koren van de Filistijnen te jagen. Juist tijdens de tarweoogst! Voor een deel staat de tarwe al in garven klaar om verwerkt te worden¹.

- de tarweoogst

Tarwe spreekt van de dood en opstanding van de Heer Jezus². Het is belangrijk voedsel, ook voor naamchristenen (waar de Filistijnen op wijzen). Het is het enige voedsel dat een grondige verandering in hun leven tot stand kan brengen. Ze hebben er nog niet van gegeten, maar het staat voor hen klaar.

Iemand die de Heer toegewijd wil leven (net als Simson), zou graag zien dat iedereen de Heer Jezus leert kennen als "de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven"³. Hij zal bidden of de boodschap van het kruis zoveel mogelijk gepredikt wordt, ook onder naamchristenen, en hij zal danken voor elke ziel die gered wordt, waar dan ook. Het lijkt Simson niet te interesseren of Filistijnen van dit voedsel gaan eten.

- vossen

Een vos is een dier dat zich normaal niet in het beloofde land thuis voelt. Alleen na de verwoesting van Jeruzalem zijn ze er⁴.

In het Hooglied beschrijft koning Salomo hoe de liefde groeit tussen hem en een donker herderinnetje. Dat gaat met pieken en dalen. Soms zijn er invloeden van

buiten zoals "de kleine vossen, die de wijngaard bederven"⁵.

Onder christenen kunnen kleine irritaties de blijdschap wegnemen, en ook mijn relatie met de Heer behoorlijk verstoren. Hoe eerder die opgeruimd zijn, hoe beter het is.

Dat is de eerste manier om vossen te vangen.

Onder 'Filistijnen' wordt die noodzaak niet zo gevoeld en kunnen kleine vossen gemakkelijk groot worden, en zich vermenigvuldigen. En dan gaat het niet meer om kleine irritaties, maar om grote gevaren, met name in de staart. De staart wijst op de leugens van valse profeten⁶, en dat is in de christenheid helaas een veel voorkomend verschijnsel.

Maar hoe los ik dat probleem op?

Door twee staarten aan elkaar te binden, wek ik misschien de indruk dat ik de leugens heb gevangen, maar als ik de vossen daarna uit wraak weer loslaat met een fakkel tussen hun staarten, blijft er niets eetbaars meer over.

Dat is de tweede manier om vossen te vangen, en helaas gebeurt dat vandaag maar al te vaak.

Als ik me geestelijk sterk voel en een verkeerde leer weet te ontmaskeren, is het erg eenvoudig om met mijn licht de hele omgeving af te branden, zeker als ik daar onheus behandeld ben en er weg ga. Maar dan vergeet ik dat ook daar zoekende zielen zijn die voedsel nodig hebben, en waarvoor ik heb te bidden. Jona zit klaar om het einde van Ninevé te zien, maar hij heeft geen oog voor de 120.000 kleine kinderen die er wonen⁷. God wel.

Wat een verschil tussen de 300 van Gideon⁸ en de 300 van Simson, tussen een strijd in opdracht van God en een strijd uit persoonlijke wraak.

De Filistijnen willen weten wie verantwoordelijk is voor deze ramp, en zij krijgen het verhaal te

¹ Richteren 15 : 5

² Johannes 12 : 24

³ Galaten 2 : 20

⁴ Klaagliederen 5 : 18

⁵ Hooglied 2 : 15

⁶ Jesaja 9 : 14

⁷ Jona 4 : 11

⁸ Richteren 7 : 16

horen van "Simson, de schoonzoon van de Timniet".

Timna is een stadje in het grondgebied van Dan, maar aangezien de Filistijnen de baas zijn⁹ kunnen zij er ook gaan wonen. Kennelijk woont er slechts één Filistijnse man met zijn gezin, die bij de Filistijnen bekend staat als "de Timniet".

Dat maakt het wel erg bijzonder dat Simson uitgerekend één van zijn dochters heeft ontmoet, en dat maakt de zorg van zijn ouders¹⁰ des te begrijpelijker.

Hoe ver is Simson afgegleden van Gods plan met hem, als hij zó bekend staat!

De Filistijnen doen nu wat ze al eerder dreigden, toen ze de oplossing van Simsons raadsel wilden hebben¹¹: ze verbranden zijn vrouw en haar vader.

Dat roept bij Simson weer wraakgevoelens op. Hij breekt de botten van een onbekend aantal Filistijnen. God noemt dat een zware slag. We kunnen er dus vanuit gaan dat het om een flink aantal Filistijnen gaat.

Daarna trekt Simson zich terug in de rotsspleet van Etam (= "*plek van wilde dieren*").

Hij gaat niet meer terug naar zijn ouders¹², maar woont op een rots. Dat is verrassend, maar het is een prima plaats. Eens sprak God op zo'n plek met Mozes¹³ en later zal Hij er Elia moed inspreken¹⁴.

Wat heeft Simson dat nodig te midden van zoveel vijandschap, maar ook om zich voor te bereiden op een onaangename ontmoeting met zijn eigen volksgenoten.

Als ik iets voor de Heer heb gedaan, hetzij in eigen kracht hetzij in Zijn opdracht, dan weet Hij mij altijd weer op de rots te brengen, dat is Christus¹⁵. Met liefde en geduld wil Hij mij er steeds op wijzen dat het altijd gaat om Christus. Hij is altijd alles voor ons¹⁶, juist in een wereld (en zelfs in een christenheid) die vol is van vijanden. Maar het is ook een goede voorbereiding

op teleurstellingen van de kant van broeders.

De mannen van Juda

Na de zware slag trekt het Filistijnse leger op naar Juda om Simson op te halen en te doden. Drieduizend(!) doodsbanige mannen van Juda gaan naar de rotsspleet van Etam om Simson mee te nemen en uit te leveren aan de vijand. Juda betekent "*Godlovers*", maar daar is niets van te merken. In hun ogen is dit de manier om de straf van de Filistijnen te ontlopen, en dat alleen is van belang.

Simson vraagt of zij hem niet gaan doden, zodat hij zich niet tegen hen hoeft te verdedigen en slachtoffers zou moeten maken onder zijn broeders. Als zij instemmen laat hij zich binden en meenemen.

Simson staat in de lijst van geloofshelden¹⁷ en dat betekent dat God in hem toch momenten ziet waarin hij ons tot voorbeeld is, en zelfs af en toe lijkt op de Heer Jezus. Deze gevangenschap en verwerping is zo'n moment. Het Joodse volk heeft dat ook met de Heer Jezus gedaan. Voor hen is het veel belangrijker om Hem uit te leveren, dan dat zij in de problemen zouden komen met de Romeinen¹⁸.

Soms krijgt een dienstknecht van de Heer 'advies' van bezorgde broeders. Een enkele keer is het wellicht verstandig om zich door zo'n advies te laten binden. Niet iedereen is even sterk, en het zou erg zijn wanneer kwetsbare gelovigen onnodig verwond zouden worden door een overmoedige/onvoorzichtige diensknacht.

Overwinning met een ezelskaak

Zodra Simson in Lechi is aangekomen en de Filistijnen hem juichend tegemoet komen, wordt alles anders. Zijn drieduizend volksgenoten zijn nergens meer te zien. De nieuwe touwen en banden smelten weg, omdat de Geest des Heren hem aangrijpt.

⁹ Richteren 14 : 4, 15 : 11

¹⁰ Richteren 14 : 3

¹¹ Richteren 14 : 15

¹² Richteren 14 : 19

¹³ Exodus 33 : 21

¹⁴ 1 Koningen 19 : 9 - 18

¹⁵ 1 Korinthe 10 : 4

¹⁶ 1 Korinthe 1 : 30

¹⁷ Hebrëen 11 : 32

¹⁸ Johannes 11 : 47 - 50

Een verse ezelskaak is Simsons enige wapen, en daarmee doodt hij duizend man.

Zijn eerste uitspraak gaat over zijn grootse overwinning: “met een ezelskaak sloeg ik hopen en hopen, met een ezelskaak duizend man”.

Hij noemt de plaats Ramat-Lechi (= “*hoogte van kinnebakken*”)¹⁹.

Met gepaste trots roemt hij zijn actie.

Direct daarna krijgt hij hevige dorst en onmiddellijk geeft hij God de eer van deze overwinning. Hij noemt het zelfs een verlossing, want het betreft niet alleen hem, maar ook zijn eigen volk. Hij zelf is maar een knecht. Wat een prachtige belijdenis! De dorst is zó groot dat hij God aanroept om zijn leven te sparen, en God verhoort hem. Uit een spleet in de rots stroomt water. Opnieuw geeft hij die plaats een naam: Bron van de roepende. Alle trots en eigendunk is weg. Simson geeft God alle eer. Wat hem betreft bevindt deze bron zich nog steeds in Lechi²⁰.

Moe, wanhopig, moedeloos, het kan ons allemaal overkomen in het werk van de Heer, zelfs na een overwinning met zo'n onbetekenend wapen als een ezelskaak. Alleen de ezel van Bileam heeft zijn kaken gebruikt om iets te zeggen. Ook deze ezelskaak zal geen duidelijke taal gesproken hebben, totdat die terecht komt in de hand van Simson.

Soms staan we versteld van de woorden die we op een bepaald moment mogen doorgeven. Dat hadden we vooraf niet bedacht, maar ze waren er, en het effect was groot.

Toch is het niet meer dan wat de Heer had beloofd: “Ik zal u mond en wijsheid geven”²¹. En dat is dus helemaal niet iets om zelfs trots op te zijn.

Als we het toch zijn, dan komt God ons in Zijn opvoeding weer tegemoet en dwingt ons om klein te worden en tot Hem te roepen. Zulke momenten zijn aanvankelijk niet prettig, maar de les blijft ons bij “tot op de huidige dag”.

¹⁹ Richteren 15 : 16

²⁰ Richteren 15 : 19

²¹ Lucas 21 : 15